

NOTAT

Høringsnotat til forslag om ændring af lov om arbejdsskadesikring m.fl. love (En lempeligere vurdering af anerkendelsesspørgsmålet ved arbejdsulykker, opdatering og forenkling af arbejdsskadesystemet mv.)

5. marts 2019

J.nr. 2018500005

ABS
MBN

1. Indledning

Udkast til lovforslag om ændring af lov om arbejdsskadesikring, lov om den selv-ejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (En lempeligere vurdering af anerkendelsesspørgsmålet ved arbejdsulykker, opdatering og forenkling af arbejdsskadesystemet mv.) har været sendt i ekstern høring fra den 30. januar 2019 med frist den 20. februar 2019 til de høringsparter, der fremgår af vedlagte bilag, og lagt på Høringsportalen.

Følgende har haft bemærkninger til lovforslaget:

Ankestyrelsen (AST), Arbejdsskadeforeningen AVS, bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (bestyrelsen for AES), Danmarks Lærerforening (DLF), Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Metal, Danske Advokater, Danske Regioner, Elmer Advokater, Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH), Fagligt Fælles Forbund (3F), Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA), FOA, Forsikring & Pension (F&P), Ingeniørforeningen/IDA (IDA), Kommunernes Landsforening (KL)¹, Krifa, Lederne og Sedgwick Leif Hansen A/S.

Følgende har afgivet høringssvar og ikke haft bemærkninger til lovforslaget:

Forhandlingsfællesskabet og Udbetaling Danmark.

De modtagne høringssvar vedlægges.

De indkomne høringssvar er overordnet opdelt efter den struktur, der er i lovforslagets almindelige bemærkninger. Under hvert emneområde angives de enkelte organisationers hovedsynspunkter samt Beskæftigelsesministeriets kommentarer hertil. Såfremt de indkomne høringssvar har givet anledning til ændringer i lovforslaget, er det anført under Beskæftigelsesministeriets bemærkninger.

I forbindelse med høringen over lovforslaget er der modtaget en række bemærkninger og forslag til yderligere justeringer af arbejdsskadesikringsloven, der rækker ud over det aktuelle lovforslag. Beskæftigelsesministeriet takker for disse bemærk-

¹ KL har afgivet et høringssvar med forbehold for efterfølgende politisk behandling i KL's politiske udvalg og bestyrelse.

ninger og forslag. Bemærkningerne og forslagene har ikke givet anledning til justeringer af det aktuelle lovforslag, men vil indgå i overvejelserne om mulige kommende justeringer af arbejdsskadesikringsloven.

2. Generelle bemærkninger

FOA, 3F, Danske Advokater, Elmer Advokater, Lederne og bestyrelsen for AES udtrykker opbakning til flere elementer i lovforslaget. Danske Advokater og Lederne er særligt optaget af tiltag, der har betydning for hurtigere sagsbehandlingstid. Bestyrelsen for AES tilkendegiver, at den er enig i forslag, der forenkler administrationen og sikrer den bedst mulige oplevelse for tilskadekomne. Samtidig vurderer FH, 3F og FOA, at flere af forslagene i lovforslaget forringer tilskadekomnes retstilstand. Bemærkninger til de konkrete forslag beskrives under punkt 3.

Både arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer adresserer det udskudte reformarbejde på arbejdsskadeområdet i deres høringssvar. DA, Elmer Advokater og KL konstaterer eller udtrykker bekymring over, at der ikke er adresseret større reformændringer af arbejdsskadeområdet. FA og Danske Advokater anerkender, at lovforslaget er et første skridt mod mere vidtgående ændringer af arbejdsskadesystemet, som både FA og Lederne vurderer, at der fortsat er behov for. FH finder det u hensigtsmæssigt, at der henvises til rapport fra ekspertudvalg om arbejdsmiljø som et første skridt til et mere nutidigt arbejdsskadesystem.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: Det er regeringens ønske, at reformændringer på arbejdsskadeområdet ses i sammenhæng med arbejdsmiljøindsatsen. På baggrund af ekspertudvalget for arbejdsmiljø's gentænkning af hele arbejdsmiljøindsatsen, er der igangsat politiske drøftelser om en ny indsats på området. Derfor mener regeringen også, at de videre drøftelser om et moderniseret arbejdsskadesystem bør afvente og ses i sammenhæng med resultaterne af de politiske drøftelser om arbejdsmiljøindsatsen.

3. Bemærkninger til lovforslaget

3.1. En lempeligere vurdering af anerkendelsesspørgsmålet ved arbejdsulykker, forslagets § 1, nr. 1, vedrørende lovens § 6

16 høringsparter har afgivet bemærkninger til forslaget om at lempe ulykkesbegrebet. Der er flere bemærkninger til forslaget, som omhandler konkrete kommentarer til bemærkningerne, forslagets rækkevidde, og om man som høringspart overordnet vurderer, at det er en god ide at lempe ulykkesbegrebet. I det følgende gengives hovedtrækkene i disse bemærkninger.

3.1.1. Generelle politiske betragtninger

DA, KL og Sedgwick Leif Hansen A/S kan ikke støtte den foreslåede lempelse af kriterierne for at anerkende arbejdsulykker. DA finder, at den foreslåede udvidelse er en sammenrodning af erstatningsmæssige principper og politiske hensyn til offentligt at anerkende de små personskader, som beskæftigede måtte pådrage sig, mens de er på arbejde. DA anerkender samtidig, at forslaget vil indebære, at disse små skader, der alene har forbigående følger, hurtigere kan afsluttes. KL vil finde det rigtigst, at Højesterets fortolkning kommer til udtryk i selve loven. Sedgwick

Leif Hansen A/S har anført, at de mener, at Højesterets dom afspejler den udvikling, som er sket i samfundet siden 2003 og den måde tolkningen af arbejdsskadeloven har udviklet sig på.

Danmarks Lærerforening, Danske Advokater, Dansk Metal, Elmer Advokater, FH, Krifa og Lederne tilslutter sig initiativet til at genoprette ulykkesbegrebet i overensstemmelse med retstilstanden før højesteretsdommen i 2013. Danske Advokater forventer i den forbindelse, at ændringen meget muligt vil føre til flere anerkendelser, men næppe til flere afgørelser om udbetaling af erstatning. Det bør efter Danske Advokaters opfattelse fremgå af lovudkastet, at der er sket afvisning af 5-6.000 flere anmeldte ulykker årligt som følge af praksisskærpselsen, og at der således er mere end 10.000 anmeldte arbejdsulykker, der er blevet afvist i strid med formålet med reformen, der blev indført pr. 1. januar 2004. Det er efter Elmer Advokaters vurdering meget betænkeligt, at Højesterets dom fra november 2013 har betydet, at den administrative praksis efterfølgende har udviklet sig i klar strid med formålet med det ulykkesbegreb, der blev indført i 2004. Lederne noterer sig i den sammenhæng med tilfredshed, at det i lovforslaget ikke er hensigten, at der skal ske en ændring med hensyn til tilkendelse af erstatning for personskader, eller til hvad der tilkendes erstatning for.

3.1.2. Konkrete, indholdsmæssige bemærkninger

Der er kommet enkelte tekniske og konkrete bemærkninger til forslagens formulering, som er indarbejdet eller justeret i forslaget. Herudover er der tre forhold, som flere af høringsparterne har kommenteret. Det drejer sig om:

1. En bagatelgrænse for, hvilke ulykker der kan anerkendes som en arbejdsskade
2. Om påvirkningen er egnet til at påføre skade på den konkrete person
3. Bevisbyrdereglen i § 12, stk. 2

1. En bagatelgrænse for, hvilke ulykker der kan anerkendes som en arbejdsskade

AST ønsker, at bagatelgrænsen for, hvad der kan anerkendes som en arbejdsulykke, udgår af bemærkningerne til lovforslaget. AST vurderer endvidere, at spørgsmålet om anerkendelse vil være nemmere at administrere for alle sagens parter, hvis der ikke er en bagatelgrænse i forhold til personskadens art, og at det administrativt såvel som omkostningsmæssigt – for forsikringsselskaberne og for arbejdsskademyndighederne – ikke virker proportionalt, at der fortsat skal være en bagatelgrænse i forhold til personskaden, når lovgiver lægger op til så lav en grænse som den anførte.

AST, Dansk Metal, FH og F&P finder, at bagatelgrænsen for anerkendelse af en arbejdsulykke er uklar. AST anfører, at bagatelgrænsen kan medføre en utilsigtet udvikling i praksis på området, som sås i kølvandet på højesteretsdommen fra 2013. FH vurderer, at bagatelgrænsen vil give anledning til betydelige problemer i praksis og foreslår at fjerne bagatelgrænsen, således at anerkendelse alene kræver prøvelse af, om der er årsagssammenhæng mellem hændelsen og den påviste personskade hos den konkrete tilskadedkomne. Dansk Metal har tilkendegivet, at de

ønsker, at sætningen ”*Det afgørende for sondringen er, at de sidstnævnte følger ikke har nogen betydning for tilskadekomnes aktuelle og efterfølgende helbreds-mæssige tilstand*” udgår af bemærkningerne, mens F&P vurderer, at sætningen og eksemplerne i den forbindelse ikke er tilstrækkelige.

Bestyrelsen for AES anfører, at det af bemærkningerne til ændringen af ulykkesbegrebet fremgår, at tilpasningsreaktioner vil være omfattet af ulykkesbegrebet, mens fx forskrækkelse ikke vil være det. Det efterlader et upræcist spænd for fx chok og angst, som var omfattet af ulykkesbegrebet tidligere, jf. de oprindelige lovbemærkninger. Bestyrelsen for AES finder, at det af hensyn til den efterfølgende administration i AES bør præciseres, om afgrænsningen 1:1 svarer til det tidligere ulykkesbegreb for psykiske skader, eller om der er tiltænkt ændringer.

Danske Regioner mener, at det er vigtigt, at ulykker håndteres behørigt, men har en bekymring for, at den foreslåede hjemmel vil medføre et øget antal af sager, der omhandler småskader eller bagatelignende forhold. Et øget antal sager vil efter Danske Regioners opfattelse ikke være en medvirkende faktor til, at målsætningen om en hurtigere sagsbehandlingstid nås. Hvis der anmeldes flere sager, kan det ligeledes betyde en øget udgift for regionerne til behandling af de regionale sager i AES.

F&P anfører, at de ikke er enige i bemærkningerne til § 1, nr. 1, om at ”*ændringen af ulykkesbegrebet ikke vil ændre på beviskravet*”, idet der bl.a. lægges op til, at ”*med ændringen af ulykkesbegrebet forudsættes det, at der ikke vil være behov for indgående lægelige vurderinger, når der er en hændelse, som umiddelbart kan forklare skaden*”. F&P vurderer, at dette er problematisk, hvis der ikke skal foreligge lægelig dokumentation for, hvilke skader hændelsen har medført, og mener, at den foreslåede ændring derfor vil lempe beviskravet betydeligt.

FA har anført, at FA ikke har bemærkninger til forslaget, men finder, at det ved implementeringen er vigtigt at kommunikere, at en anerkendelse af en arbejdsulykke ikke i sig selv er ensbetydende med, at tilskadekomne har opnået ret til godtgørelse eller erstatning.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: Beskæftigelsesministeriet har i lovforslaget lagt op til en løsning, som betyder, at alle *skader*, der er forårsaget af ulykker under udførelse af arbejde, igen kan anerkendes som en arbejdsskade, uanset om skaden er varig eller forbigående. Det vurderes, at betingelserne for, hvornår en personskade kan anerkendes som en arbejdsulykke, med lovforslaget bringes i overensstemmelse med de forudsætninger, der lå til grund for det flertal i Folketinget, der vedtog det nuværende ulykkesbegreb i 2003. Det er således forudsat, at praksis bringes i overensstemmelse med den retstilstand, som var gældende før højesteretsdommen af 8. november 2013 (offentliggjort i Ugeskrift for Retsvæsen 2014, side 452 H) for så vidt angår de elementer i ulykkesbegrebet, hvor højesteretsdommen medførte ændringer i praksis.

Beskæftigelsesministeriet finder, at der er behov for bagatelgrænse for at forhindre, at AES og ankesystemet skal bruge administrative ressourcer på åbenbart grundløse sager, hvor der hverken er fysiske eller psykiske følger, som på nogen måde

midlertidigt eller varigt påvirker den tilskadekomnes almentilstand eller daglige livsførelse. Der er samtidig et hensyn at tage til arbejdsgiverne, som finansierer de administrative udgifter i forbindelse med behandlingen af anmeldelserne, herunder at arbejdsgiverne ikke belastes økonomisk af at skulle betale for sagsbehandling af åbenbart grundløse sager. Det bemærkes i den forbindelse, at det er Beskæftigelsesministeriets forventning, at langt hovedparten af de sager, som ud fra ovenstående ikke kan anerkendes, i realiteten ikke vil blive anmeldt eller vil blive afsluttet i forsikringselskaberne uden at blive oversendt til AES.

Ved vurderingen af, om en ulykke skal anerkendes som en arbejdsskade, indgår flere kriterier, som i de enkelte sager hver især er mere eller mindre åbenbare. Det betyder, at der allerede i dag er sager, som skal undersøges nærmere, før der kan tages stilling til anerkendelsesspørgsmålet. Beskæftigelsesministeriet vurderer således, at der med forslaget også fremover vil være sager, hvor der skal foretages en nærmere vurdering af, om en given hændelse kan anses for en arbejdsskade. Det er dog Beskæftigelsesministeriets vurdering, at antallet af sådanne sager vil være beskedent, og at de administrative ressourcer, som skal bruges på disse sager, er proportionale med hensynet til at have en bagatelgrænse, jf. ovenfor. Beskæftigelsesministeriet vurderer således, at på trods af, at der vil være sager, som kræver en nærmere vurdering, vil arbejdsskademyndighederne med forslaget opnå en samlet ressourcemæssig besparelse i behandlingen af anerkendelsesspørgsmålet med et lempeligere ulykkesbegreb, fordi det i hovedparten af sagerne bliver væsentligt nemmere at vurdere, om der er tale om en arbejdsulykke i lovens forstand.

Beskæftigelsesministeriet fastholder på den baggrund en bagatelgrænse for ulykkesbegrebet, idet det vil blive præciseret i bemærkningerne til lovforslaget, at bagatelgrænsen går ved følgerne af påvirkninger, som i almindelig opfattelse ikke vil blive anset for at være en egentlig personskaade, og hvor der hverken er fysiske eller psykiske følger, som på nogen måde midlertidigt eller varigt påvirker den tilskadekomnes almentilstand eller daglige livsførelse.

Med hensyn til bestyrelsen for AES' ønske om en præcisering vedrørende psykiske skader, er det Beskæftigelsesministeriets vurdering, at det af lovforslagets bemærkninger med tilstrækkelig klarhed fremgår, at fysiske og psykiske skader er ligestillede i forhold til ændringen af ulykkesbegrebet. Det indebærer, at praksis også for så vidt angår psykiske skader forventes tilbageført til den retstilstand, der var gældende før højesteretsdommen i 2013, dog med de modifikationer, som er beskrevet ovenfor og under hensyntagen til den retspraksis, som efterfølgende præciserer egnethedskriteriet i forhold til den konkrete tilskadekomne.

2. *Om påvirkningen er egnet til at påføre skade på den konkrete person*
AST og F&P ønsker sætningen: ”Tilskadekomne vil også kunne få anerkendt skaden som en arbejdsulykke, når skaden har haft alvorligere følger end normalt for denne type skade for tilskadekomne på grund af ikke-arbejdsrelaterede forhold.” præciseret eller slettet, idet AST og F&P vurderer, at det ikke kan udledes af bemærkningerne, hvad der er formålet med sætningen.

3F har bl.a. anført, at der i lovforslaget efter 3F's vurdering er lagt op til at bibeholde det aktuelle egnethedsbegreb, og dermed også den nuværende myndighedspraksis i strid med de oprindelige forudsætninger bag loven.

Efter 3F's vurdering, indebærer dét, at en ældre skadelidt, der f.eks. glider under et tungt løft og får en alvorlig og permanent rygskaade, fortsat vil blive vurderet ud fra, hvilke gener og skader en yngre skadelidt ville have fået ved en tilsvarende ulykke. Og uden både at ændre anerkendelses- og egnethedskriteriet bliver lovforslaget dermed efter 3F's vurdering indholdsløst og illusorisk. 3F henstiller derfor til, at det i forhold til egnethed tydeliggøres, at den skadelidte skal have erstatning også ved skader, hvor følgerne er blevet mere omfattende som følge af skadelidtes forudbestående disposition, der ligger inden for det naturlige og forventelige henset til skadelidtes alder og forhold i øvrigt.

FH og DLF har oplyst, at de har noteret sig det som positivt, at lovforslaget lægger op til en lempeligere vurdering af anerkendelsesspørgsmålet ved arbejdsulykker, herunder særligt at lovforslagets ordlyd lægger op til en væsentlig lempelse af kravene til selve personskaden, og at det i bemærkningerne er præciseret, at den vurdering af årsagssammenhæng, som skal etableres, skal ske ved en vurdering af, om hændelsen/påvirkningen er egnet til at medføre den anmeldte personskade hos den konkrete tilskadekomne. Dette er efter FH's opfattelse i fuld overensstemmelse med den tidligere udlægning af lovgivningen. DLF finder også dette positivt og foreslår, at dette kommer til at fremgå af selve lovteksten i § 6.

FH finder desuden, at bemærkningerne bør indeholde en konsekvent henvisning til, at årsagssammenhæng er mellem hændelse/påvirkning og den påviste skade hos den konkrete skadelidt.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: Det fremgår af de almindelige og specielle bemærkninger til lovforslaget, at ved vurderingen af, om en hændelse kan anerkendes som en arbejdsulykke, skal der fortsat lægges vægt på (...), om hændelsen eller påvirkningen er egnet til at medføre den anmeldte personskade hos den konkrete tilskadekomne. Dette er en videreførelse af hidtidig praksis, hvorefter der ved vurderingen af, om der er en personskade i lovens forstand, også skal lægges vægt på hændelsens eller påvirkningens egnethed til at påføre den konkrete person en skade eller en alvorligere skade, jf. bl.a. princippet i Højesterets dom af 9. november 2016, gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2017, side 516H. Ændringen af ulykkesbegrebet vil således ikke ændre på gældende praksis, hvorefter hændelsen eller påvirkningen skal være egnet til at medføre den anmeldte personskade hos den konkrete tilskadekomne.

Med hensyn til spørgsmålene fra AST og F&P om betydningen af forudbestående, ikke-arbejdsrelaterede forhold hos den konkrete tilskadekomne, vurderer Beskæftigelsesministeriet, at dette tekstafsnit er overflødigt, da det er dækket af princippet om, at skaden skal vurderes i lyset af, om hændelsen eller påvirkningen er egnet til at medføre den anmeldte personskade hos den konkrete tilskadekomne. Tekstafsnittet er derfor udgået af lovforslagets bemærkninger. Samtidig er det præciseret i lovforslagets almindelige og specielle bemærkninger, at lovforslaget afspejler gældende praksis, som fastholdes med forslaget.

3. *Bevisbyrdereglen i § 12, stk. 2*

AST har anført, at den foreslåede genopretning af ulykkesbegrebet skal ses i sammenhæng med bevisbyrdereglen i § 12, stk. 2. Af denne bestemmelse fremgår det, at et påvist tab af erhvervsevne eller et varigt mén m.v. anses for at være en følge af arbejdsskaden, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod, eller andet er fastsat. AST vurderer, at den foreslåede ændring af skadesbegrebet sammenholdt med bevisbyrdereglen i § 12, stk. 2, vil kunne forventes at betyde ikke alene flere anerkendelser, men også tilkendelse af flere erstatninger.

DA anfører, at den foreslåede udvidelse af mulighederne for at få anerkendt en arbejdsulykke som følge af bevisbyrdereglen i lovens § 12, stk. 2, vil have væsentlige negative økonomiske konsekvenser for arbejdsgiverne, som lovgiver synes helt at have overset, jf. de økonomiske konsekvensberegninger, og som var en udbredt problemstilling før højesteretsdommen i 2013. Hertil påpeger DA derfor, at det vil være nødvendigt for at opfylde lovforslagets forudsætning om alene at udvide selve anerkendelsesspørgsmålet – uden også at øge området, hvor der gælder omvendt bevisbyrde – at tilføje i § 12, at denne bestemmelse alene omfatter skader, der anerkendes med ydelser efter § 15, 17 eller 18.

F&P savner en præcisering af, hvordan bevisbyrdereglen i lovens § 12, stk. 2, skal fortolkes i relation til ovennævnte forslag.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: Det indgår ikke i lovforslaget at ændre på bevisbyrdereglen i arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2.

Højesteretsdommen fra 2013, gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen, side 452 H, som gav anledning til den ændrede praksis vedrørende anerkendelse af arbejdsulykker, fastslog, at ulykkesbegrebet skal ses i lyset af de ydelser, der kan gives efter arbejdsskadesikringsloven. Højesteret fandt således, at forbigående smerter, der ikke kræver behandling men går over af sig selv, normalt ikke vil kunne anses for en personskaade. Praksis er efterfølgende indrettet i overensstemmelse hermed.

Beskæftigelsesministeriet vurderer ud fra dette, at den ændrede praksis efter højesteretsdommen ikke har eller bør have medført en reduktion af udgifterne på arbejdsskadesikringsområdet, idet anmeldte ulykker, som har givet anledning til ydelser efter arbejdsskadesikringsloven, herunder til behandlingsudgifter, fortsat har skullet anerkendes. Den foreslåede ændring af ulykkesbegrebet vurderes derfor ikke at ville medføre merudgifter til erstatninger mv. En ændring af § 12, stk. 2, som foreslået af DA, vurderes endvidere at være en forringelse af tilskadekomnes rettigheder, hvilket er uforeneligt med lovforslagets formål. Reglen i § 12, stk. 2, er et indarbejdet og grundlæggende princip i arbejdsskadesystemet og var også gældende før højesteretsdommen i 2013 uden at bestemmelsen efter Beskæftigelsesministeriets opfattelse tidligere har givet anledning til utilsigtede erstatningsudbetalinger, som økonomisk har belastet arbejdsgiverne ud over formålet med loven. Med lovforslaget ønsker regeringen alene at tilbageføre retstilstanden til den realitet, som var gældende før højesteretsdommen i 2013. Beskæftigelsesministeriet vurderer på dette grundlag ikke, at DA's ønske om en ændring af bevisbyrdereglen bør imødekommes.

3.2. Mulighed for selvstændig afgørelse om anerkendelse og frister for afgørelser, vedrørende lovens §§ 16 og 39

Der er kommet enkelte tekniske og konkrete bemærkninger til forslaget. Bemærkningerne har ikke givet grundlag for ændringer af selve lovteksten. Lovforslagets bemærkninger er på et enkelt punkt præciseret på baggrund af bemærkningerne i høringssvarene. Høringsparterne har kommenteret følgende elementer i forslaget:

1. Indførelse af selvstændig afgørelse om anerkendelse
2. Frister for afgørelser
3. Takster for sagsbehandlingen
4. Ophævelse af § 39

1. Indførelse af selvstændig afgørelse om anerkendelse

Bestyrelsen for AES, DLF, Danske Advokater, DA, Danske Regioner, Dansk Metal, Elmer Advokater, FH, FA, FOA, Lederne, Krifa og Sedgwick Leif Hansen A/S støtter forslaget om, at AES skal kunne træffe selvstændige afgørelser om anerkendelse af arbejdsskader.

Danske Advokater finder det hensigtsmæssigt med særskilte afgørelser om anerkendelse. Danske Advokater anfører, at en afgørelse om anerkendelse, der ikke bliver påklaget til Ankestyrelsen (AST), kan blive ændret til en afgørelse om afvisning af skaden, hvis AST senere behandler en klage over tilkendt erstatning, og vurderer, at der er truffet en forkert afgørelse om anerkendelse. Danske Advokater gør opmærksom på, at en selvstændig afgørelse om anerkendelse ikke i sig selv forkorter sagsbehandlingstiden.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: Beskæftigelsesministeriet konstaterer, at en afgørelse om anerkendelse af en anmeldt arbejdsskadesag kan ændres af AST til en afvisning af skaden i forbindelse med en klage om en efterfølgende afgørelse om erstatning eller godtgørelse. Det er allerede praksis efter gældende lov og følger almindelig retspraksis. En imødekommelse af ønsket om at afskære Ankestyrelsen fra at ændre en afgørelse om anerkendelse, når det er godtgørelses- eller erstatningsspørgsmålet, som er påklaget, vil indebære, at der skal indføres en eksplicit bestemmelse i loven, der forhindrer dette. Beskæftigelsesministeriet har ikke ændret lovforslaget på dette punkt.

2. Frister for afgørelser

Bestyrelsen for AES vurderer, at det generelt vil være muligt at overholde fristen for anerkendelse og afvisning i ukomplicerede sager. I komplicerede sager vil det derimod være nødvendigt at anvende den foreslåede mulighed for at dispensere fra fristerne for anerkendelse og afvisning i et ikke ubetydeligt omfang. Bestyrelsen for AES foreslår, at det tydeliggøres, at fristerne ikke er absolutte, og at der forventeligt er en del sager, hvor fristen ikke vil kunne overholdes, uden at dette skyldes dårlig administration af området. Bestyrelsen for AES henviser til, at 1-årsfristen blandt andet blev etableret på grund af indførelsen af den samlede afgørelse, der med det foreliggende forslag afskaffes.

Danske Advokater bemærker, at de foreslåede frister ikke i sig selv forkorter sagsbehandlingstiderne.

DA finder generelt forslaget om frister for afgørelserne hensigtsmæssigt. DA foreslår, at det eksplicit angives i § 16, stk. 1 og 2, at de angivne frister er betinget af, at der ikke gør sig særlige omstændigheder gældende, der forsinker sagsbehandlingen.

FH påpeger, at der ikke er knyttet retsvirkninger til eventuel overskridelse af fristerne, og at erfaringerne viser, at fristerne kan være uhyre vanskelige at overholde. Endelig er FH enig i, at en forlængelse af fristerne (dispensation fra fristerne) vil kræve en begrundelse fra AES.

3F ønsker en præcisering af, om 3-månedersfristen for anerkendelse regnes fra forsikringsselskabets videregivelse af sagen til AES. 3F påpeger, at tilskadekomne vil kunne opleve en længere sagsbehandlingstid, når/hvis sagen på grund af travlhed ikke bliver ekspederet straks af forsikringsselskabet.

F&P finder det vigtigt, at der bliver tale om en konkret reel stillingtagen til fristernes overskridelse og af, hvornår Arbejdsmarkedets Erhvervssikring forventer at kunne træffe afgørelse i de sager, hvor der efter forslaget kan dispenseres fra fristerne.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: Det er i lovforslaget forudsat, at der vil kunne være sager, hvor særlige omstændigheder indebærer, at de ikke kan afgøres inden for de fastsatte frister. På denne baggrund er der indsat en bestemmelse om, at AES skal underrette sagens parter, når fristerne ikke kan overholdes. Dette er præciseret i lovbemærkningerne.

I relation til forslaget om at lade det specifikt fremgå af § 16 stk. 1 og 2, at de angivne frister er betinget af, at der ikke gør sig særlige omstændigheder gældende, der forsinker sagsbehandlingen, henviser Beskæftigelsesministeriet til, at AES forventes at overholde de lovfastede frister, medmindre der opstår særlige omstændigheder i den konkrete sag. Det kan for eksempel være, når der er lang ventetid på at indhente de nødvendige lægelige oplysninger fra læge eller hospital. Samtidig henvises til, at AES med det foreslåede bestemmelse i stk. 2, bliver særskilt forpligtet til at sende en begrundet underretning til sagens parter herom, når fristerne ikke kan overholdes. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings underretning skal indeholde en begrundelse om, hvorfor fristerne ikke kan overholdes i den konkrete sag og oplysning om, hvornår afgørelsen forventes truffet. Det følger i øvrigt af almindelige forvaltningsretlige principper, at en myndighed skal underrette sagsparter om forventet sagsbehandlingstid. Dette gælder også i de situationer, hvor en myndighed dispenserer fra en given frist.

Der er efter gældende ret ikke knyttet retsvirkninger i forhold til at overskride de i loven fastsatte frister blandt andet i forhold til afgørelser. Det foreslås ikke ændret med lovforslaget. Beskæftigelsesministeren fører et løbende tilsyn med AES, herunder er der løbende fokus på status for sagsbehandlingstiderne og de tiltag, som

bestyrelsen for AES foretager med henblik på at nedbringe sagsbehandlingstiderne, herunder effekterne af tiltagene.

I forslaget foreslås det, at fristerne fortsat regnes fra den dag, hvor AES har modtaget anmeldelsen. Dette skyldes, som det fremgår af bemærkningerne, at AES ikke har mulighed for at behandle sagerne, før de er modtaget. En eventuel forsinkelse af oversendelsen af anmeldelserne fra forsikringsselskaberne til AES, indgår således ikke i sagsbehandlingstiderne. Det bemærkes, at bekendtgørelsen om anmeldelse af arbejdsulykker i lighed med gældende regler også fremover forudsættes at indeholde frister for forsikringsselskabernes oversendelse af anmeldelserne til AES, der sikrer, at sagsbehandlingen ikke forsinkes unødigt. Beskæftigelsesministeriet har ikke foretaget ændringer i bestemmelsen.

3. Takster for sagsbehandlingen

F&P ønsker afklaret, om der skal betales særskilt gebyr for de selvstændige anerkendelsesafgørelser.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: Efter arbejdsskadesikringslovens § 59 er det fastsat, at der betales én takst pr. sag. Der er ikke med forslaget lagt op til en ændring af dette. Det bemærkes samtidig, at det er beskæftigelsesministeren, der fastsætter taksterne for sagsbehandlingen efter indstilling fra bestyrelsen for AES. Det forudsættes efter almindelige regnskabs- og budgetregler, at bestyrelsen for AES skal sikre, at taksterne afspejler de faktiske omkostninger ved sagsbehandlingen af de enkelte sager.

4. Ophævelse af § 39

FH bemærker, at der ikke er specielle bemærkninger til § 1, nr. 14, om ophævelse af § 39 i gældende lov.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: Ophævelsen af § 39 i gældende lov er en del af forslaget om at indføre en selvstændig afgørelse om anerkendelse af arbejdsskader i arbejdsskadesager. Den gældende § 39 foreslås derfor indarbejdet i den nye § 16, der indeholder regler om og frister for afgørelserne i arbejdsskadesager. Der er ikke med sammenskrivningen sket nogle ændringer i forhold til den gældende § 39.

I lovforslaget, der blev sendt i høring, var de specielle bemærkninger til ophævelsen af § 39 derfor skrevet sammen med de specielle bemærkninger til forslaget til § 16. Beskæftigelsesministeriet har nu udarbejdet selvstændige specielle bemærkninger til § 39 i gældende lov, jf. forslaget i § 1, nr. 14.

3.3. Forenklinger af ankesystemet på arbejdsskadeområdet

3.3.1. Adgang for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til at genvurdere skønsmæssigt afgjorte afgørelser

DLF, FH, Dansk Metal og F&P finder forslaget positivt og anerkender intentionen om at nedbringe den samlede sagsbehandlingstid.

F&P, Danske Advokater og Elmer Advokater lægger vægt på, at det skal sikres, at medarbejdere, der skal tage stilling til, om en påklaget afgørelse skal ændres, har særlige faglige kvalifikationer samt erfaring. F&P foreslår, at der oprettes en ankeafdeling i AES, der varetager genvurderingen af afgørelserne for at sikre, at det ikke er sagsbehandleren, der foretager et nyt skøn alene på baggrund af en klage.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: Beskæftigelsesministeriet forudsætter, at AES har de fornødne kompetencer til at genvurdere afgørelserne både faktisk, retligt og skønsmæssigt. AES' interne organisering af genvurderingsopgaven reguleres ikke i nærværende lovforslag.

3.3.2. Indførelse af administrative afgørelser i Ankestyrelsen

DLF, Elmer Advokater, FH, 3F, F&P, IDA og Krifa anser det som retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at Ankestyrelsen (AST) fremover skal kunne træffe afgørelser uden medvirken af beskikkede medlemmer og selv afgøre, hvornår der ikke er tvivl om sagens resultat, da det vil medføre en forringelse af kvaliteten af sagsbehandlingen, ligesom der henvises til omfanget af administrative afgørelser. F&P og Elmer Advokater finder det herunder ikke tilstrækkeligt dokumenteret, at indførelsen af administrative afgørelser (60 pct. af ankesagerne), ikke har retssikkerhedsmæssige konsekvenser for sagens parter, herunder vil føre til, at flere sager – end i dag – ender med en forkert afgørelse.

FH mener, at det er relevant at bevare lægmandselementet og således sikre sig en mere nuanceret andenbehandling af arbejdsskadesagerne. 3F oplyser, at de i forvejen oplever, at der sker forvaltningsretlig genoptagelse i et betydeligt antal sager, når der udtages stævning mod AST. 3F anfører, at der ved en ophævelse af den kollegiale behandling vil opstå en øget grad af vilkårlighed og manglende konsistens i afgørelserne til skade for de skadelidte. Elmer Advokater anfører, at forslaget bør overvejes nøje, da det vil betyde, at den praksis, som AST på et givent område "har lagt sig på", vil være gældende indtil, der måtte blive afsagt en dom, der tilsidesætter praksis. Den korrektion af praksis, som mødebehandlinger giver mulighed for, bliver fjernet. Lovudkastet vil således kunne føre til flere afgørelser, der bliver ændret ved domstolsprøvelse.

Både F&P og Danske Advokater har forslag til implementering af forslaget. Danske Advokater anfører, at det meget tydeligt bør fremgå af afgørelsen, hvis den er afgjort administrativt, ligesom F&P foreslår, at kun jurister i AST, som har opnået delegation bør bemyndiges til at lave administrative afgørelser, og at eventuelle indsigelser altid skal sendes til en specialkonsulent, ankechef eller lignende i AST.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: AST træffer allerede i dag administrative afgørelser på de fleste af styrelsens sagsområder. Med forslaget indføres der på arbejdsskadeområdet en tilsvarende mulighed, når der ikke er tvivl om resultatet. Der vil fortsat skulle træffes afgørelser på ankemøde med deltagelse af beskikkede medlemmer, hvor der er tvivl om afgørelsens resultat. Disse sager udgør en ikke uvæsentlig andel af det samlede antal sager.

Den konkrete sag skal, på samme måde som i dag, behandles af en sagsbehandler med den fornødne faglige indsigt og med fortsat mulighed for vejledning om de lægefaglige forhold af en af styrelsens interne lægekonsulenter.

Inden sagen forelægges for de beskikkede medlemmer, vurderer sagsbehandleren i dag, om sagens resultat er så tilstrækkeligt klart, at den kan afgøres ved skriftlig votering, eller om den er kompliceret, meget skønsrættelig mv., som gør det relevant at behandle sagen på et ankemøde. Med forslaget skal sagsbehandleren i stedet vurdere, om sagens resultat er så tilstrækkeligt klart, at der kan træffes en administrativ afgørelse, eller om sagen skal afgøres på ankemøde med deltagelse af beskikkede medlemmer.

De administrative afgørelser skal træffes af sagsbehandlere med den fornødne faglige indsigt og relevante kompetencer. Indsigelser over ASTs afgørelser behandles som udgangspunkt allerede i dag af en anden sagsbehandler eller godkendes af en specialkonsulent, ligesom det allerede fremgår af ASTs afgørelser på alle sagsområder, hvis sagen har været behandlet på møde. Der påtænkes ingen ændring af praksis på disse områder.

På den baggrund vurderer Beskæftigelsesministeriet, at ændringen ikke vil medføre en forringelse af kvaliteten af sagsbehandlingen i AST.

Særligt om kriterierne for udvælgelse af sager der skal afgøres administrativt
Danske Regioner er positiv over forslaget om administrative afgørelser i AST. Kriterierne for udvælgelse af sager bør dog ifølge Danske Regioner præciseres, herunder formuleringen ”sager, hvor der ikke er et stort element af skøn”, således, at der sikres en betryggende retssikkerhed for regionerne, som er part i sagerne.

Danske Advokater udtrykker en betydelig bekymring for, om kriterierne for udvælgelsen af de sager, der fremadrettet skal afgøres administrativt i alle henseender, vil være betryggende for klagerne.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: I bemærkningerne til lovforslaget oplystes kriterierne for udvælgelse af de sager, der vil kunne afgøres administrativt. Der vil i alle tilfælde skulle foretages en konkret vurdering. Det er ikke muligt at pege på bestemte sagstyper, som per definition ikke indeholder et stort element af skøn.

Danske Advokater finder det ikke sandsynligt, at ca. 7.000 sager årligt kan afgøres rent administrativt. Det er Danske Advokaters erfaring, at en så stor andel af klagesagerne på arbejdsskadeområdet ikke er så oplagte, at de ikke skal undergives nævnbehandlingen og opfordrer til, at der også i lovbemærkningerne oplyses, hvor mange af sagerne, der i dag bliver behandlet ved skriftlig votering, som udtages til behandling på et ankemøde. Danske Advokater opfordrer ligeledes til, at det oplyses, hvor mange af de sager, som AST ændrer eller hjemviser, der er blevet afgjort ved skriftlig votering. Danske Advokater formoder, at alle sager, der afgøres ved skriftlig votering følger AST's indstilling.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: Vedrørende antallet af sager, der årligt kan behandles administrativt, har Ankestyrelsen oplyst, at alle sager, der efter gældende praksis bliver afgjort ved skriftlig votering, følger indstillingen fra AST. Hvis en sag er afgjort med en ændring eller en hjemvisning, kan det derfor lægges til grund, at sagen er afgjort som indstillet. Der kan dog ikke slutes modsætningsvist. En afgørelse om ændring eller hjemvisning på et ankemøde siger således ikke noget om, hvorvidt der er tale om en sag, hvor de beskikkede har været uenige i AST's oprindelige indstilling.

Det kan oplyses, at AST i 2018 afgjorde 12.787 arbejdsskadesager, hvoraf ca. 70 pct. af sagerne blev afgjort ved skriftlig votering. Det bemærkes dog hertil, at det ikke er intentionen, at der indføres en fast procentdel af arbejdsskadesagerne, der skal afgøres administrativt. De 60-70 pct. af sagerne, som i de senere år er blevet afgjort ved skriftlig votering, er således alene nævnt for at illustrere det nuværende niveau af de skriftlige voteringer. Det afgørende vil være, at sagens faktiske forhold og praksis på området er tilstrækkeligt klart til, at sagen uden retssikkerhedsmæssige betænkeligheder kan afgøres administrativt. Det er således de kriterier, der er nævnt i lovbemærkningerne, der afgør, hvor stor en andel der fremadrettet vil blive afgjort administrativt. Beskæftigelsesministeriet vil tydeliggøre i lovforslagets bemærkninger, at det afgørende for, om en sag skal afgøres administrativt, er de oplyste kriterier, og ikke den oplyste procentsats.

3.3.3. Ensretning af ankefrister uanset opholdssted

Bestyrelsen for AES bemærker, at forslaget vil medføre tung klagebehandling, når modtagere af fysisk post befinder sig i udlandet, da AES vil skulle udøve et vanskeligt skøn ved fastsættelse af tidspunktet for modtagelsen af afgørelsen i udlandet. Bestyrelsen for AES foreslår i stedet, at der indføres en forlænget klagefrist på eksempelvis 6 eller 13 uger regnet fra dateringen af afgørelsen for modtagere af afgørelser formidlet med fysisk post til udlandet.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: Af pkt. 3.1.3. i Justitsministeriets vejledning om beregning af klagefrister fremgår den nærmere håndtering og en række øvrige forhold, som en myndighed, der sender et fysisk brev til udlandet skal iagttage ved beregningen af begyndelsestidspunktet for klagefrister. I forlængelse heraf fremgår det, at myndigheden må foretage et konkret skøn over, hvornår en afgørelse kan anses for at være kommet frem til en modtager i udlandet, herunder bl.a. ved inddragelse af oplysninger om leveringstiden til en række lande uden for Danmark fra Post Nord's hjemmeside under "landefakta".

På det sociale område gælder i øvrigt en fire ugers klagefrist over afgørelser, jf. retssikkerhedsloven § 67, stk. 1, ligesom Ankestyrelsens eksisterende mulighed for at dispensere fra arbejdsskadesikringslovens klagefrist, jf. arbejdsskadesikringslovens § 44, stk. 3, vil blive opretholdt. Beskæftigelsesministeriet vurderer derfor, at forslaget er i overensstemmelse med regeringens udmeldte principper om digitaliseringsklar lovgivning, hvorefter der skal være sammenhæng på tværs af den offentlige sektor og begreber skal ensrettes, ligesom der omfangsmæssigt er tale om få sager. På den baggrund vurderer Beskæftigelsesministeriet ikke, at forslaget vil

medføre tung sagsbehandling. I den forbindelse finder Beskæftigelsesministeriet ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at indsætte nye klagefrister i loven.

3.4. Forholdet til produktansvarsloven, vedrørende lovens § 77

Bestyrelsen for AES, DLF, Danske Advokater, Elmer Advokater, Dansk Metal, FH, 3F, FOA, F&P, IDA og KL har rejst en række problemstillinger i forhold til forslaget. Det anføres blandt andet, at forslaget vil få omfattende negative konsekvenser for de tilskadedkomne, herunder at forslaget generelt vil forlænge sagsbehandlingstiden. Implementeringen af produktansvarsreglerne bør derfor analyseres nærmere med henblik på en mulig anden implementering. Flere af høringsparterne peger i den forbindelse på muligheden for, at implementeringen sker i form af en regresbestemmelse.

Danske Regioner og Sedgwick Leif Hansen A/S bemærker, at den foreslåede model ikke bør begrænses til sager, hvor der er et produktansvar, men udvides til at omfatte alle sager, hvor der er en ansvarlig skadevolder.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: På baggrund af høringssvarene har Beskæftigelsesministeriet ladet forslaget udgå af dette lovforslag. Beskæftigelsesministeriet vurderer således, at der er behov for en nærmere overvejelse og analyse af mulige løsninger.

3.5. Omlægning af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings finansieringsmodel

Bestyrelsen for AES og F&P er overordnet positive over for forslaget, idet de dog foreslår flere tydeliggørelser af forslaget. Bestyrelsen for AES bemærker, at det er væsentligt, at efterbetaling skal kunne opkræves direkte hos selskaberne og ikke indeholdes i taksterne for sagsbehandlingen, men at tilgodehavender for forsikringsselskaberne omvendt bør kunne modregnes i den efterfølgende acontooprævning. Bestyrelsen for AES vurderer derudover, at forslaget om acontooprævning og efterfølgende regulering af udlagte erstatninger mv. vil medføre yderligere administration for AES, da der modsat i dag vil skulle ske en efterregulering af de opkrævede beløb fra de enkelte forsikringsselskaber.

F&P foreslår, at også agenturer bliver en del af finansieringsmodellen, og anfører, at der er behov for, at opkrævningen adskiller udgifter efter henholdsvis § 48 og § 54 samt en tydeliggørelse af grundlaget for beregningen af taksterne efter § 48, herunder hvilke udgifter der indgår i beregningen efter § 48, stk. 6, 2. pkt. F&P foreslår yderligere, at der i fastsættelsen af opkrævninger af en vis størrelse bør være aktuarbistand, ligesom at der skal foretages ekstern revision af acontooprævningerne, efterreguleringen og brugen af de aktiver, som AES modtager fra et konkursbo. F&P bemærker endelig, at de modtagne acontobeløb skal forvaltes betryggende på samme vis som modtagne aktiver fra et konkursbo.

Bestyrelsen for AES forudsætter, at det fortsat er bestyrelsen, der indstiller taksterne til ministeren, og noterer sig, at resten af principperne for den eksisterende takstmodel er uændret.

KL vurderer, at konsekvenserne af fremrykningen af takstbetalingen mv. kun er belyst i forhold til forsikringsselskaber, men ikke for selvforsikrede enheder, hvorved der tegnes et ufuldstændigt billede af forslaget samlede økonomiske konsekvenser. Danske Regioner vurderer, at forslaget vil have en negativ påvirkning på regionernes likviditet i det første år, herunder er Danske Regioner bekymret for, at AES vil fastsætte en for høj acontooprævning.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: I forhold til forslaget økonomiske konsekvenser bemærker Beskæftigelsesministeriet, at forslaget ikke ændrer på indholdet af betalingen og udgifterne for forsikringsselskaber, selvforsikrede og AES. Forslaget ændrer således ikke på udgiftens størrelse. Takstbetalingen indebærer alene en tidsmæssig fremrykning i samme regnskabsår. For så vidt angår AES' udlagte beløb til erstatninger mv., vil forslaget alene kunne påvirke kommuner og regioner, der har valgt at tegne arbejdsskadeforsikring hos et forsikringsselskab, da selvforsikrede enheder ikke betaler for AES' udlæg til erstatninger mv. I relation til Danske Regioners bekymring for, om AES vil fastsætte en for høj acontooprævning, kan Beskæftigelsesministeriet oplyse, at efter lovforslaget er AES forpligtet til at fastsætte acontooprævningen ud fra et realistisk skøn, herunder bl.a. baseret på erfaringer fra tidligere års anmeldelser fra de enkelte forsikringsselskaber og AES.

Beskæftigelsesministeriet forventer, at den nærmere implementering af finansieringsmodellen vil blive udmøntet i en ny bekendtgørelse. Beskæftigelsesministeriet vil på baggrund af høringssvarene præcisere i lovforslaget, hvem der skal betale til acontooprævningen, idet det samtidig præciseres, at forslaget ikke ændrer på, hvad der indgår i oprævningen.

For så vidt angår bestyrelsen for AES' bemærkning om yderligere administration for AES i forhold til efterregulering af de opkrævede beløb til erstatning mv., bemærker Beskæftigelsesministeriet, at forslaget om omlægning af finansieringsmodellen til forskudsvis acontooprævning sker med henblik på at forbedre AES's løbende likviditetsmæssige situation og vurderes at være nødvendigt, herunder på baggrund af erfaringerne efter Alpha Insurances konkurs i 2018. Efterregulering er i den forbindelse en forudsætning for modellen.

3.6. Præcisering af AES' rettigheder og pligter ved overtagelse af en bestand af arbejdsulykkesforsikringer efter lovens § 54.

Bestyrelsen for AES, F&P og KL har foreslået, at opgaven med at håndtere arbejdsulykkesforsikringspolicer efter, at et forsikringsselskab mister retten til at udbyde denne type forsikringer, fx ved konkurs, overføres til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: Beskæftigelsesministeriet deler vurderingen af, at det er hensigtsmæssigt at undersøge, hvorvidt administrationen af arbejdsulykkespolicer kan overføres til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, når et forsikringsselskab mister retten til at udbyde arbejdsulykkesforsikringer, fx som følge af et forsikringsselskabs konkurs. Beskæftigelsesministeriet vurderer samtidig, at der er et akut behov for at præcisere AES' og forsikringsselskabernes ret-

tigheder og pligter i forbindelse med fx et forsikringsselskabs konkurs. Beskæftigelsesministeriet fastholder derfor den foreslåede præcisering af lovens § 54.

Forvaltning af og tilbageførsel af aktiver fra det ophørende forsikringsselskab

F&P har anført, at genforsikringsaftaler udgør en betydelig andel af konkursboet, og at det derfor er afgørende, at det tydeliggøres i bemærkningerne, at den foreslåede § 54, stk. 4, og brugen af ordet ”forvalter” betyder, at AES også skal vedligeholde genforsikringskontrakterne.

F&P har i forhold til den foreslåede model om tilbageførsel af aktiver til de forsikringsselskaber, som har afholdt udgifterne til erstatninger mv., tilkendegivet at forsikringsbranchen ønsker, at tilbageførslen af aktiver sker på en sådan måde, at de aktiver, der skal fordeles blandt forsikringsselskaberne fortrinsvist anvendes til at dække de udgifter, der er afholdt i det tidligste år (år 1) efter bestandens overtagelse. Hermed vil de forsikringsselskaber, der har afholdt udgifterne, modtage beløb, der forholdsvist svarer til den udgift, som de pågældende forsikringsselskaber har afholdt det år. Eventuelle overskydende midler kan herefter anvendes på tilsvarende vis til at dække udgifter afholdt året efter og i de efterfølgende år.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: Beskæftigelsesministeriet vurderer, at den model, som F&P har foreslået for at tilbageføre afholdte udgifter til forsikringsselskaberne, er i overensstemmelse med den nuværende § 54, stk. 2, i arbejdsskadesikringsloven, hvorefter beløbene skal tilbageføres for hvert kalenderår. Det er samtidig forsikringsbranchen, som afholder alle udgifter til erstatninger mv. i forbindelse med, at et forsikringsselskab mister retten til at udbyde arbejdsulykkesforsikringer. Beskæftigelsesministeriet tillægger derfor forsikringsbranchens ønske til tilbagebetalingsmodel stor vægt. Lovforslaget er derfor tilrettet og præciseret i overensstemmelse med den af F&P foreslåede model for tilbageførsel af aktiver til de enkelte forsikringsselskaber. Lovforslaget er derudover præciseret for så vidt angår vedligeholdelse af genforsikringskontrakter.

Øvrige bemærkninger:

Sedgwick Leif Hansen A/S vil gerne have uddybet, hvorfor det kun skal være selskaber, som har tilladelse til at udbyde arbejdsskadeforsikringer, der skal have monopol på at kunne byde ind med administration af sager, når et forsikringsselskab går konkurs.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: Baggrunden for at begrænse muligheden for at overlade administrationen til forsikringsselskaber, som har tilladelse til at udbyde arbejdsskadeforsikringer, er foruden, at de besidder den fornødne kompetence til at varetage opgaven, at der vil være tale om en af de aktører, som direkte medvirker til finansieringen af udgifterne efter § 54, og som dermed vil have en særlig interesse i at varetage opgaven optimalt. Beskæftigelsesministeriet vil ikke afvise, at andre aktører på markedet har samme kompetencer til at varetage opgaven, men finder ud fra ovennævnte vurdering ikke grundlag for at ændre lovforslaget på dette punkt.

Bestyrelsen for AES og F&P er i øvrigt kommet med en række bemærkninger og spørgsmål vedrørende bestemmelsen i § 54 af mere teknisk karakter.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: Bemærkningerne og spørgsmålene fra bestyrelsen for AES og F&P giver efter Beskæftigelsesministeriets vurdering ikke anledning til ændringer i lovforslaget, men Beskæftigelsesministeriet vil gå i dialog med AES og F&P med henblik på at afklare bemærkningerne.

3.7. Øvrige bestemmelser

3.7.1. Fastsættelse af takster for lægeerklæringer

Bestyrelsen for AES og DA er uenige i, at det vil være en administrativ lettelse, at AES skal forhandle takster for lægeerklæringer med Lægeforeningen. Bestyrelsen for AES og DA finder konstruktionen uhensigtsmæssig, da AES er afhængig af lægeerklæringerne og derfor vil være nødt til at acceptere Lægeforeningens takster, hvorfor beskæftigelsesministeren fortsat bør fastsætte taksterne.

F&P ønsker at blive part i forhandlingen af taksterne for lægeerklæringerne, da arbejdsskadeforsikringsselskaberne betaler for disse. F&P bemærker derudover, at det bør præciseres i bemærkningerne, at speciallægeerklæringer er undtaget.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: Det bemærkes, at lovforslaget beskriver gældende praksis fsva., at taksterne fastsættes på baggrund af indgåede aftaler mellem henholdsvis AES (tidligere Arbejdsskadestyrelsen) og Lægeforeningen for så vidt angår attester og Lægeforeningen og Moderniseringsstyrelsen for så vidt angår taksten for anmeldelse af erhvervssygdomme og supplement for anmeldelse af høreskader. Efter Beskæftigelsesministeriets opfattelse har denne praksis og disse aftaler fungeret tilfredsstillende i en lang årrække.

Beskæftigelsesministeriet bemærker i øvrigt, at Beskæftigelsesministeriet har ladet dette forslag udgå af lovforslaget på baggrund af Justitsministeriets lovtekniske bemærkninger.

3.7.2. Præcisering af refusionsadgang, vedrørende lovens § 29

F&P er ikke nødvendigvis enig i, at den foreslåede bestemmelse er en kodificering af praksis. F&P anfører, at § 17 a er en opgørelsesbestemmelse, som har til formål at tage højde for ydelser fra det offentlige. Endvidere er F&P usikker på, om ydelser efter lov om aktiv beskæftigelsespolitik også bør nævnes i bestemmelse.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: Det er korrekt som anført af F&P, at § 17 a er en opgørelsesbestemmelse med hensyn til vurderingen af tabet af erhvervsevne. I denne vurdering indgår lønnen i fleksjobbet og tilskuddet fra kommunen, herunder visse sociale ydelser. Bestemmelsen i § 29, stk. 1, regulerer samspillet mellem sociale ydelser efter lov om social pension og lov om aktiv socialpolitik og erstatningen efter § 17 a, når den er beregnet på baggrund af tabet af erhvervsevne. Bestemmelsen indebærer, at kommunen og Udbetaling Danmark kan få refunderet det beløb til forsørgelse, der er betalt for en periode, hvor tilskadekomne efterfølgende får tilkendt en erstatning efter § 17 a, der ville have medført reduktion af den sociale ydelse, hvis erstatningen efter § 17 a var indgået i beregningen af den sociale ydelse. § 29, stk. 1, sikrer således, at tilskadekomne ikke får dobbeltkompensation.

Eventuelle ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsespolitik giver efter gældende regler ikke grundlag for refusionskrav fra kommunerne eller Udbetaling Danmark. Forslaget ændrer ikke på dette.

Forslaget indebærer, at der skabes eksplicit lovhjemmel til, at kommunerne og Udbetaling Danmark i overensstemmelse med hidtidig praksis har ret til refusion i erstatning for tab af erhvervsevne, der er fastsat efter § 17 a i lighed med retten til refusion i erstatning for tab af erhvervsevne, der er fastsat efter § 17.

3.7.3. Ændring af udbetalingsfrist

Bestyrelsen for AES vurderer, at den foreslåede ændring vil medføre en administrativ lettelse for AES i de sager, hvor AES på vegne af staten udbetaler beløb til de tilskadekomne.

3F mener, at forslaget om forlængelse af udbetalingsfristen vil forringe de skadelidtes likviditetsmæssige situation på bekostning af forsikringsselskabernes interesser.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: Beskæftigelsesministeriet vurderer, at det er u hensigtsmæssigt, at klagefristens udløb og udbetalingspligtens indtræden efter gældende lovgivning er sammenfaldende. Det skyldes, at klager fra arbejdsgivere og selvforsikrede statsinstitutioner har opsættende virkning i forhold til udbetaling af erstatning, og at det sammenfaldende tidspunkt for udbetaling og klagefristens udløb derfor indebærer, at forsikringsselskaber m.v. enten skal løbe en risiko for at foretage en fejludbetaling eller at skulle betale renter for forsinket udbetaling.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at forslaget vil være en administrativ lettelse for AES. Forslaget hindrer ikke, at forsikringsselskaberne m.fl. kan udbetale erstatning og godtgørelse helt eller delvist på et tidligere tidspunkt, når forsikringsselskaberne eller AES ikke er tvivl om tilskadekomnes eller efterladtes ret til erstatning.

Forslaget bygger således på en afvejning mellem hensynet til, at tilskadekomne hurtigt får udbetalt sin erstatning og hensynet til at minimere risikoen for fejludbetaling.

3.7.5. Fastsættelse af sats for fri kost og logi

FH bemærker, at lovforslaget forringer tilskadekomnes rettigheder, idet tilskadekomne, der har modtaget kost og logi som en del af lønnen, vil få nedsat sin årsløn.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: Forslaget er i overensstemmelse med regeringens udmeldte principper om digitaliseringsklar lovgivning (sammenhæng på tværs – ensartede begreber og genbrug af data), da satserne efter forslaget lægger sig op ad Skatterådets satser for fri kost og logi, hvorefter AES ikke skal beregne tilsvarende satser særskilt.

Derudover bemærker Beskæftigelsesministeriet, at forslaget kun vil medføre en minimal reduktion i erstatningen for tab af erhvervsevne. Det bemærkes, at fri kost og logi anslås at indgå i under én pct. af alle årslønsberegninger.

3.7.6. Præcisering af udgifter til sagsoplysning

Bestyrelsen for AES vurderer, at forslaget vil forenkle sagsbehandlingen i AES.

F&P ønsker afklaring af, om forslaget indebærer, at arbejdsskedeforsikringselskaberne fremover vil afholde udgifterne til lægeregninger som en del af acontoopkrævningen, og at AES således betaler regningerne. F&P foreslår derudover, at det præciseres i bekendtgørelses- eller vejledningsform, at selskaberne betaler alle *nødvendige* udgifter til sagsoplysninger.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: Forslaget er alene en præcisering af praksis, herunder forudsætter Beskæftigelsesministeriet, at der i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper, persondatabeskyttelsesreglerne mv. kun indhentes nødvendige sagsoplysninger.

3.7.7. Fastsættelse af rente for AES' udlagte beløb

F&P har i sit høringssvar bemærket, at det ikke længere er Nationalbanken, der fastsætter dag til dagpengemarkedsrenten, som er omtalt i arbejdsskadesikringslovens § 60.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: På baggrund af bemærkningen fra F&P justerer Beskæftigelsesministeriet lovens § 60, stk. 1, så beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for fastsættelsen af den årlige rente til forrentning af AES' udlagte beløb, herunder hvordan den skal beregnes og offentliggøres.

4. Ikrafttrædelsestidspunkt

Bestyrelsen for AES vurderer, at flere af de foreslåede ændringer kræver mindst seks måneders implementeringstid og opfordrer til, at lovforslaget tidligst træder i kraft 1. januar 2020. AES bemærker dog, at de finansieringsmæssige ændringer (forslagets § 4, stk. 5, 6 og 7) umiddelbart kan træde i kraft som beskrevet i lovforslaget. DA og Lederne henviser til samme problemstilling og peger på, at løsningen eventuelt kan være forskellige ikrafttrædelsestidspunkter for de forskellige elementer i loven.

FH finder det betænkeligt at lade forslagene vedrørende § 1, nr. 5 (kost og logi), nr. 6 (rentereglerne) og nr. 15 (klagefristerne) gælde for allerede anmeldte skader, hvorfor forslagene som minimum alene bør finde anvendelse for skader anmeldt den 1. juli 2019 eller senere.

Beskæftigelsesministeriets kommentar: Beskæftigelsesministeriet har udskudt forslagets generelle ikrafttrædelsestidspunkt til 1. januar 2020. Det skyldes hensynet til en hensigtsmæssig implementering af bestemmelserne i lovforslaget, herunder det nye ulykkesbegreb og de administrative omlægninger.

Endvidere har Beskæftigelsesministeriet ændret virkningstidspunktet for forslaget i § 1, nr. 5, (kost og logi) således at denne ændring kun anvendes i nye sager. Det vil sige sager om ulykker, der indtræder 1. januar 2020 eller senere og sager om erhvervs sygdomme, der anmeldes 1. januar 2020 eller senere. Dette skyldes, at ændringen indebærer ændringer i rettighederne og forpligtelserne for sagens parter.

Beskæftigelsesministeriet har ændret lovforslaget i overensstemmelse FH's bemærkninger vedrørende § 1, nr. 6 (rentereglerne) og nr. 15 (klagefristerne). Beskæftigelsesministeriet har samtidig tilføjet i lovbemærkningerne, at Ankestyrelsen ved vurderingen af, om der er grundlag for at dispensere fra klagefristen, skal være særligt opmærksom på, om nedsættelsen af klagefristen kan være årsag til at der er klaget for sent i de sager, der er omfattet af ændringen.

Herudover har Beskæftigelsesministeriet på baggrund af Justitsministeriets lovtekniske bemærkninger ændret virkningstidspunktet for præciseringen af AES' rettigheder og pligter ved overtagelse af en bestand af arbejdsulykkesforsikringer efter § 54, således at bestemmelsen får virkning fra 1. juli 2019. .

Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt 1. juli 2019 opretholdes for så vidt angår de elementer i forslaget, der vedrører AES' nye finansieringsmodel. Dette skyldes, at disse elementer er væsentlige forudsætninger for AES' økonomi og administration i 2019.